

Αίτες «Σπέτσαι» και «Ναβαρίνο»



1. Ο αρχηγός του Ξερχη, ατ' όπου το 480 π.Χ. ο Πέρσης βασιλιάς παρακολούθησε τον Ναβαρίνο, με αξιωματικούς του πληρώματος. 3. Ο αρχιπλοίαρχος Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, κυβερνήτης της φρεγάτας «Σπέτσαι». 4. Η τιμητική πλακέτα στη θύρα του μοιραίου ελικόπτερου. 5. Το ελικοδρόμιο της φρεγάτας «Σπέτσαι» (στην εικόμα των ελικοπτεροφόρων) της φρεγάτας «Ναβαρίνο»

ΑΠΟ την Αραβική Θάλασσα, τον Ινδικό Ωκεανό, τη Σομαλία, τον Ατλαντικό και τη Μεσόγειο ως τα νερά του Αιγαίου, οι φρεγάτες του στόλου βρίσκονται συνεχώς σε κίνηση, ταξιδεύοντας την ελληνική σημαία στα πέρατα του κόσμου και υπενθυμίζοντας σε συμμάχους και μη ότι η ναυτοσύνη αποτελεί θεμέλιο της εθνικής στρατηγικής.

«Μια αποστολή μπορεί να διαρκέσει από μερικά 24ωρα έως και έξι μήνες. Εκτός αυτού, όμως, αναπόσπαστο κομμάτι των καθηκόντων μας αποτελούν η συμμετοχή σε εθνικές και διεθνείς ασκήσεις οχεδόν σε μηνιαία βάση, αλλά και η λεγόμενη "φυλακή σκοπούντος", δηλαδή οι περιπολίες» εξηγεί ο κυβερνήτης της φρεγάτας «Σπέτσαι», αντιπλοίαρχος Γεώργιος Καραγεώργης.

Όσον αφορά την κοινωνική συνεισφορά των φρεγατών του Πολεμικού Ναυτικού, αυτή είναι εξίσου εξέχουσα με τη στρατιωτική.

Η συνδρομή στη διάσωση προσφύγων, ναυαγών και ανθρώπων που βρίσκονται σε οποιονδήποτε κίνδυνο στη θάλασσα αποτελεί μόνο από τα επιτεύγματα των πληρωμάτων τους σε ανθρωπιστικό επίπεδο, με τα περισσότερα εξ αυτών, μάλιστα, να μη βρίσκουν ποτέ τον δρόμο για τις σελίδες των εφημερίδων ή τη ροή των δελτίων ειδήσεων.

Ο χώρος δράσης

«Πρέπει, ωστόσο, να καταστεί σαφές ότι τα ελληνικά χωρικά ύδατα είναι συγκριτικά μικρός χώρος σε σχέση με αυτόν όπου εμείς επιχειρούμε. Δεν είμαστε Αστυνομία, Τελωνείο, Λιμενικό ή Συνοριοφυλακή. Δεν είμαστε ούτε καν Στρατός Ήπρας. Ο χώρος δράσης μας είναι τόσο τα ελληνικά χωρικά ύδατα όσο και τα διεθνή ή ακόμα και αυτά μιας τρίτης χώρας, σε περίπτωση που υπάρχει συνεργασία. Επομένως, δεν υπάρχει στον χάρτη μια γραμμή που να καθορίζει τον χώρο δράσης των φρεγατών και γενικότερα των πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού. Δουλειά μας είναι να χρησιμοποιεί η Ελλάδα τη θάλασσα σύμφωνα με τα εθνικά συμφέροντά της» ξεκαθαρίζει ο κ. Καβουλάκος.

Σε ένα επάγγελμα που εκ φύσεως ενέχει κινδύνους, αυτοί που επιλέγουν να ταχθούν στην υπηρεσία

«Η αποστολή μπορεί να έχει διάρκεια από μερικά 24ωρα έως και έξι μήνες»



της πατρίδας γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι μια στιγμή είναι αρκετή για να ανατραπούν τα πάντα.

«Το Ναυτικό είναι κάλεσμα. Σε καλεί η πατρίδα και έρχεσαι. Αυτό που κάνουμε σήμερα είναι αυτό που επιλέξαμε με την εισαγωγή μας στις παραγωγικές σχολές στα 18 μας χρόνια. Δηλαδή, δεν τελειώσαμε γεωπόνους για να προσληφθούμε αρχικά σε έναν οργανισμό, στη συνέχεια να μετατεθούμε σε

έναν δεύτερο και να καταλήξουμε εν τέλει σύμβουλοι ενός τρίτου» λέει ο κ. Καβουλάκος.

«Αυτό το κάλεσμα έχει και απώλειες, είτε εν καιρώ ειρήνης είτε εν καιρώ πολέμου. Αναπόφευκτα θα υπάρξουν και ατυχήματα ή δυστυχήματα. Είναι κάτι που γνωρίζαμε από την πρώτη ημέρα στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων. Υπάρχουν άνθρωποί μας που έχουν καθεί κατά την εκτέλεση των καθηκό-

νων τους. Ανθρώποι που τους γνωρίζαμε! Είναι φυσικό η απώλεια να μας γεμίζει θλίψη, όμως γνωρίζουμε επίσης ότι στη θέση τους θα μπορούσε να είναι ο οποιοσδήποτε από εμάς. Το έχουμε αποδεχτεί και δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι το αποδέχονται και οι οικογένειές μας, οι οποίες σε κάποιον βαθμό μαζί με εμάς έχουν "παντρευτεί" και το Ναυτικό» συμπληρώνει ο κ. Καραγεώργης.

Κίναρος - Ιμια: Θλίψη για τους (έξι) ήρωες!

ΜΕ ΤΙΣ μνήμες του δυστυχήματος στη νήσο Κίναρο, που βύθισε στο πένθος τις Ενοπλες Δυνάμεις, ακόμα νωπές, είναι προφανές ότι τα στελέχη του Πολεμικού Ναυτικού προσπαθούν να ξεπεράσουν το σοκ, χωρίς όμως ποτέ να ξεχάσουν τους «δικούς τους ανθρώπους». Όπως λένε, η λήθη αποτελεί το πρώτο βήμα για μια σειρά δεινών. «Και το δικό μας πλοίο συμμετείχε στη συγκεκριμένη άσκηση και ελάχιστα λεπτά μετά τη συντριβή του ελικόπτερου μεταβήκαμε στο σημείο με μέγιστη ταχύτητα προκειμένου να συνδράμουμε στις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης. Ακόμα και όταν είδαμε τις πρώτες φωτιές και τον καπνό από το νησί, η προσδοκία μας ήταν να γλιτώσουμε τους συναδέλφους μας. Η ελπίδα υπήρχε. Δυστυχώς γρήγορα διαψεύστηκε. Όταν τελικά ενημερωθήκαμε ότι βρέθηκαν τα απανθρακωμένα οστά τους, η θλίψη ήταν μεγάλη στο πλήρωμα» περιγράφει ο αντιπλοίαρχος Χρήστος Ελευσινώτης, κυβερνήτης της φρεγάτας «Ναβαρίνο».

Προσθέτει, μάλιστα, ότι αυτά που πρέπει να κρατούν τα στελέχη από τέτοια περιστατικά είναι η ψυχραιμία, η ετοιμότητα για παν ενδεχόμενο και η προσήλωση στις διαδικασίες και στην εκπαίδευση. Η φρεγάτα «Ναβαρίνο», εξάλλου, είναι αυτή από την οποία απονιώθηκε το μοιραίο ελικόπτερο που συνετρίβη στις 31 Ιανουαρίου, τη νύχτα της κορύφωσης της κρίσης των Ιμίων, παίρνοντας μαζί του στα παγωμένα νερά του Αιγαίου τον υποπλοίαρχο Χριστόδουλο Καραθανάση, τον υποπλοίαρχο Παναγιώτη Βλαχάκο και τον αρχικελευστή Εκτορα Γαλοσό. «Το πνεύμα και η παρακαταθήκη τους είναι πάντοτε μαζί μας» καταλήγει λακωνικά ο κ. Ελευσινώτης, ενώ στέκεται μπροστά στην πλακέτα που έχει τοποθετηθεί στο πλοίο στη μνήμη των τριών ηρώων.

